

жена си. А латинката отъ день на день ставала по-хубава: млада и свежа като зората.

Старата я изгледа изподъ вежди.

— Тогава остава само едно. То поне не може да сбърка. Приемашъ ли?

Момата се поколеба. Червеното ѝ лице пламна още по-ярко. Но това трая само единъ мигъ. Съ угасналь гласъ тя каза:

— Приемамъ.

22.

Най-сетне, едва следъ нѣколко месеца непрестанна брань противъ ломбардитъ, рицарьтъ Ансо дьо Кайо намъри малко свободно време въ Тива, за да изпрати пообщирно послание да своята жена въ Константинополь.

„Belle dame — пишеше рицарьтъ на любимата си съпруга — ако е нужно да ви разправамъ отъ начало до край за всичко, което преживѣхме презъ последнитъ месеци, пратеникътъ ми ще трѣбва да ви донесе цѣли томове пергаменти. Надявамъ се, че ще мога вече скоро да ви прегърна, заедно съ малкитъ ни синове, и да ви разправа за всичко което трѣбваше да изпатимъ отъ нашитъ ломбардски другари. Безброй пъти императорьтъ опрости вѣроломствата на Биандрате и безброй пъти коварниятъ намѣстникъ пречупва думата си и си послужи съ измама. Когато Биандрате обеща, че ще върне Съръ и Хрисополисъ, ако го пуснатъ да отиде тамъ придружень отъ наши хора, въ сщия мигъ той изпратилъ тайно гончии до кастелана на Хрисополисъ съ повеля да не пуца императорскитъ войски и да ни нападне. Тогава го хвърлихме въ подземиеото на Съръ, който вече бѣ падналь въ рѣцетъ ни. Между това императорьтъ получи вестъ отъ графъ Роландо, кастеланъ на Платамона, да му отиде на помощъ противъ ломбардитъ. Ала въ сщщото време измамникътъ Роландо затворилъ вратитъ на Платамона и дебналь нашитъ въ единъ проходъ. За да ги накаже, Анри веднага дигна всички войски и тръгна на походъ противъ непокорчицитъ, които бѣха струпали главнитъ си сили въ Тесалъ. Не бихте могли да си представите съ какви мъжи